

WALTER

EN DE

TITEL
VROUW

Dichter Walter van Vliet (1971),
gedichten 1992-1994
1994 uitgave eigen beheer: 25 stuks
Aantal gedichten: 21
Titelvrouw: Tamara van 't Hof
Foto voorkant: Ruud van Wijngaarden
Ontwerp voorkant: Tamara van 't Hof
Selectie: 5

Robert Verschoor

De psychiater stelde een diagnose,
de gedupeerde ging naar huis,
bij zijn vrouw aangekomen huilde hij zijn leed.

Hij had het over: zijn pijn, niet meer te stoppen;
zijn verlangen, zijn gebroken hartstocht, zijn hoop,
zijn zorgen; over formeel dat hij is gebroken.

Waarop zijn vrouw zei:
'kom op Robert, het valt toch allemaal best wel mee.'

Twee puzzeldames aan de deur...
'Nou, onze beste heer Verschoor:
u ziet er zo slecht uit de laatste tijd.'
'Ja,' zei hij: 'ja, ik voel me raar, leeg
& verloren en pas zat ik in bad, het was vandaag.
Ik wilde de gootsteen openen, mijn hart doden,
de sproeier gericht met water op mijn hart, want
zo sterf ik een schone dood.

Maar komen jullie toch gerust verder.
Weest welkom!'

Keuze

Ik staarde door het venster...
en ik zag het landschap van mijn geest;
hoekig, blokkig en van steen.

De dingen die je zo makkelijk weer vergeet,
Ontwijken, ontwijken, terwijl je het weet.
Het maakt mij moe.

O, mijn geestverwant:
het mooie lijkt verborgen.
Het tastbare.

Ik moet mijn keuze maken.
Mijn blik verbreden.
Nu het nog kan.

Leeg

Ik voel me leeg
betrap, niet vertrap
bang, iets te lang.
Vergeten mijn geweten. Niet meer voluit zingen.
Niet meer hartstochtelijk minnen.
Niet meer praten.
Wij hebben elkaar verlaten.

Er is meer.

Mijn liefste

Soms voel ik mij een held aan ketenen.
soms voel ik mij een minstreel, die is verdwaald.
Soms voel ik mij zo klein.

- lopend over glad ijs met daaronder
een diepe zichtbare bodem -

Ik dans ook in vergetelheid & extase.
Dan lach ik en vergeet.

Ik droom; zie jou voor mij.
Liefde, liefde, liefde, liefde, liefde.
Mijn liefde.

Jij weet ook dat wij de kinderen zijn,
die buiten spelen.

Opgesloten

Opgesloten
door
sloten.

Zeg
mij
wat.

So
What.

1
plus

1
=

nog
altijd

2.

Het
systeem
denkt
met
ons
mee.

In
ons
gevoel,
weten
&
doen.

Het
wiel
is
allang
uitgevonden
&
iedereen
doet
hetzelfde.

(3 maal)

einde deze bundel